

Mei: bijna zomer!

Jawel, bijna zomer.... Het is bijna altijd mooi weer en we leven bijna buiten. Baasje en vrouwtje hebben zich erbij neergelegd dat wij, vooral ik eigenlijk, ons wat meer erf toe-eigenen dan wat volgens de notaris van ons is, en ik houd er soms rekening mee dat ze het wel gezellig vinden als ik bij hen in de buurt blijf. We lopen dus meestal los, behalve als we ergens anders gaan wandelen. En dat hebben we in deze mooie maand wel een paar keer gedaan, al kwam dat er niet elke zondag van omdat we ook nu nog al eens visite hebben gehad. We hebben wel een waterval ontdekt op tien minuutjes rijden van ons huis!

Nadat Melle en Nicole en Dione en Jurre een tweede keer zijn geweest, zijn ook Roel en Erna met een camper blijven overnachten. Ik ken ze niet, maar baasje en vrouwtje hebben de hele avond enthousiast zitten praten en wijn drinken – zoals meestal met visite. En..... opeens kwam Cadiz, onze buurhond uit Vierhouten, een weekendje aan! Ondanks dat het een ouwe chagrijn is, heeft hij ook zijn goede momenten en vonden ik en Jonne het best leuk. Eens temeer omdat baasje en vrouwtje hem ook de waterval hebben laten zien. Jammer genoeg moesten ze daarna zonodig met Eric uit lunchen in de kroeg in Varennes, en daar hebben ze uitgebreid de tijd voor genomen, en ook Cadiz moest bij ons in huis oppassen. Maar goed, na die lange wandeling is hij gewoon gaan slapen – denk ik, want ik sliep in elk geval wel. Maar dat moet je niet doorvertellen, want misschien moet ik dan nog vaker oppassen!

In elk geval hebben zowel mensen als honden een erg leuk weekend gehad, ondanks dat het vrouwtje vond dat Sonja er ook bij had moeten zijn. Maar die komt een volgende keer vast ook mee!

Het vrouwtje heeft met de harmonie op bevrijdingsdag (hier 8 mei) bij het oorlogsmonument gespeeld. Het was een van de weinige slechte dagen, en veel orkestleden hielden hun jas aan. Maar vrouwtje had een knaloranje jas, en vond het wel grappig om als Nederlander in zo'n kleur rond te lopen, maar durfde hem voor de ceremonie niet aan te houden. Daarna had ze het zo koud, dat ze in het volgende dorp (met bevrijdingsdag spelen ze ook in het buurdorp) lekker haar nationaliteit heeft aangelaten. Maar aangezien het vreselijk ging waaien, het monument aan een belangrijke autoweg met veel vrachtwagens staat en er ongeveer 10 mensen stonden, was het toch een weinig indrukwekkende ceremonie.

Ook heeft ze meegewerkt aan de jaarlijkse leerlingenavond, waar ook de harmonie speelt. Het maakt in Frankrijk, in elk geval bij klarinetjuf Elisabeth, kennelijk allemaal niet uit: als je mee wilt spelen met de leerlingen, dan doe je toch lekker mee? Gezelligheid kent geen grenzen!

Baasje heeft zijn eerste franse stemklanten, al is het niet helemaal eerlijk: het zijn Nederlanders (Gregor en Lya) die net voorbij Louhans wonen. Maar het klikt met baasje en vrouwtje: ze hebben al twee keer bij elkaar gegeten en ik heb ze ingepakt met mijn schattig voorkomen. Ze vonden het zelfs niet erg dat ik lekker in de koeienwei heb liggen rollen en van boven groen was, en aangezien de mensen aan het eten waren (daar deden ze de hele avond over), heeft vrouwtje niet eens de tuinslang gepakt. Baasje had onze dekens gewassen,

maar die heb ik nu weer een lekker geurtje meegegeven. Ook heeft baasje een koor begeleid in een lief, schattig kerkje vlakbij Saint Amour. Vrouwtje is mee geweest en had ook de klarinet mee. En weer waren ze pas tegen middernacht terug..... bubbeltjeswijn en taarten misschien?

Jonne heeft ontdekt hoe ze het huis kan afbreken! Baasje en vrouwtje zijn niet echt blij, en ik sta erbij en kijk ernaar.

Nu de oude verf van het huis is afgekrabd, zijn de steigergaten weer zichtbaar. Daar zitten allerlei spannende beestjes in, zoals hagedissen en vliegende insecten in soorten en maten. Jonne rook opeens iets leuks in zo'n gat en is begonnen het uit te krabben. Aangezien mijn pleegzus héél sterk is, werd het gat snel groter. Baasje heeft, toen hij het zag, haar wel weg gescholden, maar de volgende dag begon ze weer. Toen zag vrouwtje het gebeuren, en kreeg Jonne weer een scheldbui over zich heen. Ik bleef heel stil en braaf bij het vrouwtje lopen, zonder blaffen, zonder ondeugend zijn..... ik heb niets gedaan!

Vrouwtje ging eens bij het gat kijken, dat nu meer dan twee keer zo groot is, en wat bleek? Achterin zat een nestje vogeltjes! Ik snap best dat Jonne daarbij wilde, maar de mensen zijn soms zó flauw!

De boomgaard leeft nog steeds, al zijn niet alle bomen even mooi. In sommigen zit veel luis, dan loopt er een leger mieren over de stam. Erg interessant. Anderen gaan heel goed, en er is zelfs een pruim die zoveel vrucht geeft, dat er exemplaren tussenuit moeten. En vrouwtje dacht dat de vijgen dood waren, maar toen de kippen de vrijheid kregen en het gaas bij de betreffende "geleende" paal werd weggehaald, bleken daar toch weer wat bladeren te komen! En het zal dus duidelijk zijn: wij, ook Jonne, vinden de kippen niet leuk genoeg om constant achteraan te blijven jagen. Bovendien, die nare haan pikt naar ons als we te enthousiast komen controleren of ze nog met z'n vijven zijn. Nu zijn we met z'n allen gewoon los in de boomgaard, ook als vrouwtje even weg moet.

De moestuin lijkt meer een voederplaats voor slakken dan voor mensen, vrouwtje probeert er op aandoenlijke wijze iets van te maken, maar elke ochtend zitten er minder blaadjes aan de planten, zelfs aan de gekochte, en dus al grotere, plantjes. Ze heeft al eens 's avonds laat slakken lopen vangen, het advies van een buurman opgevolgd en as om de plantjes gestrooid, en nu zelfs toch maar korrels gekocht. Vanmorgen bloeide er een courgettebloem, en het lijkt erop dat een enkel slaplantje toch een poging doet om weer te gaan groeien. Maar voorlopig moeten baasje en vrouwtje hun groenten gewoon nog in de winkel kopen.